

ORIGINAL KILDE: DEN STORMÆGTIGSTE DRONNING CAROLINE MATHILDE TIL HÆST, 1772

Den Stormægtigste Dronning Caroline Mathilde til Hæst.

Hvor til horende sig en
 Hver Damp og Mest derved
 At her, saa her en Eie og Vey —
 Der fere Dronning ved?
 Den Glæde vi endes har fere
 Vi os en det fere vil minde.

Hun ved saa meget at Væ og Jern,
 Og i her til det var
 Vi dog derat blev alting her,
 Elst Væ var fere og var;
 Ved Indsigel Hæst vandre var fere,
 At elst Dig Hæst os fere lene.

En ved Mathilde eller men,
 Hun er en vedet her,
 At her vi os en Hende her, —
 Den Glæde var fere fere.
 En Dronning her is fere fere,
 Hæst fere: Det vi Hende fere!

Ket: fere, vte og fere fere fere. Hæst Mathilde Hæst, fere i fere fere fere.

TRANSSKRIBERET KILDE: DEN STORMÆGTIGSTE DRONNING CAROLINE MATHILDE TIL HÆST, 1772

Den Stormægtigste Dronning Caroline Mathilde til Hæst.

Hvor tit fornøiede sig ey

Hver Dansk og Norsk derved

At see, paa hver en Stie og Vey –

Vor kiere Dronning reed?

Den Glæde vi endnu klar finde

Vi os om den herved vil minde.

Hun reed saa mangt et Trav og Fied,

Og i hvor tit det var

Vi dog deraf blev aldrig kied,

Sligt Syn var skøn og rar; -

Ved Yndighed Hun vandt vor Hiærte,

At elske Dig Hun os selv lærte.

Ey vor Mathilde rider meer,

Hun er nu reedet bort,

Til Hæst vi nu ey Hende seer, -

Den Glæde var kun kort. –

En Dronning bør jo Landet gavne,

Hvo spørger: Om vi Hende savne!

Bemærk: Smædebilledet er trykt efter Struensees anholdelse og Caroline Mathildes bortsendelse til Tyskland.